

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 04 iulie 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Mandîș Ștefan xxxx, născut la xxxx, originar din sat. xxx, r-nul xxx, domiciliat în xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 14.09.2017-04.07.2019;

Instanța de apel: 12.08.2019-28.01.2020;

Instanța de recurs: 25.05.2020 – 12.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 04 iulie 2019, Mandîș Ștefan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub forma de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 40000 lei.

A fost admis parțial acțiunea civilă înaintată de Barbacari Victor către Mandîș Ștefan privind încasarea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată.

A fost încasat de la Mandîș Ștefan Constantin în beneficiul lui Barbacari Victor, suma de 51352 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate.

2. Prin sentință, prima instanță a constatat că, Mandîș Ștefan, în perioada lunilor decembrie 2015 – august 2016, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul de ai transmite mijloacele bănești cet. Barbacari Victor Vasile, a primit prin intermediul transferurilor bancare de la cet. Xxx xx,

ce se află în Federația Rusă bani în suma de 2800 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova în perioada lunilor decembrie 2015 – august 2016 „1” dolar SUA față de leul moldovenesc era de 18,34 lei, în suma de 51352 lei, pe care i-a însușit, pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială în suma totală de 51352, ce constituie 10,7 salarii medii lunare pe economie stabilite prin Hotărârea Guvernului RM nr. 974 din 04 decembrie 2014 și nr. 879 din 23 decembrie 2015.

Potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 18 iunie 2019, Mandiș Ștefan, este învinuit de faptul că în perioada lunilor decembrie 2015 – august 2016, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor imobile a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare de ai transmite mijloacele bănești cet. Barbacari Victor, a primit prin intermediul transferurilor bancare de la cet. Xxx ce se afla în Federația Rusă bani în suma de 2800 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova în perioada lunilor decembrie 2015 – august 2016, „1” dolar SUA față de leul moldovenesc era de 18,34 lei, în sumă de 51352 lei, pe care i-a însușit, pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 51352 lei, ce constituie 10,7 salarii medii lunare pe economie stabilite prin Hotărâre Guvernului RM nr. 974 din 04 decembrie 2014 și nr. 879 din 23 decembrie 2015.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mandiș Ștefan, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților care a produs daune considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoreiei Cimișlia, sediul Central din 04 iulie 2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, a menționat că:

- concluziile instanței contravin materialelor dosarului deoarece fiind audiat în cadrul cercetărilor judecătorești inculpatul Mandiș Ștefan vina sa, în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a declarat că în luna noiembrie 2013 Xxx a împrumutat de la Mandiș Ștefan suma de 1000 dolari SUA. Pe parcursul anilor 2014 – 2015 Xxx a achitat suma împrumutată prin intermediul transferurilor bănești. Alte careva sume nu a primit de la Xxx. Nu cunoaște dacă Xxx a fost dator cu bani față de Barbacari Victor;

- Mandiș Ștefan a primit bani împrumutați de la Xxx, fapt ce se confirmă prin extrasul din registrul operațiunilor efectuate de Mandiș Ștefan în perioada anilor 2014 – 2016;

- în susținerea învinuirii partea acuzării a invocat că în perioada anilor 2015 – 2016 Mandiș Ștefan prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilicit de la Xxx bani în suma de 2800 dolari SUA sub pretextul de a le transmite lui Barbacari Victor;

- pe parcursul judecării cauzei, de către partea acuzării n-au fost prezentate careva probe concludente și pertinente, prin care instanța poate forma o concluzie fermă, că în perioada anilor 2015 – 2016 Mandiș Ștefan a primit de la Xxx bani în suma de 2800 dolari SUA;

- careva alte probe prin care se demonstrează că Mandiș Ștefan a primit de la Xxx mijloace bănești n-au fost prezentate;

- nu a fost demonstrat faptul existenței împrumutului între Barbacari Victor și Xxx, deoarece potrivit art. 210 Cod Civil (în redacția anului 2002) trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele de asemenea, semnate de partea care le-a expedit. Utilizarea mijloacelor tehnice la semnarea actului juridic este permisă în cazul și în modul stabilit de lege ori prin acordul părților;

- potrivit art. 211 Cod civil nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic;

- probele acumulate sunt insuficiente pentru a pronunța o sentința de condamnare în privința inculpatului Mandiș Ștefan;

- conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se întemeiază în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Curteș Alexandr în interesele inculpatului Mandiș Ștefan Constantin. S-a menținut sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Central din 04 iulie 2019, în cauza penală în privința lui Mandiș Ștefan Constantin condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Mandîș Ștefan Constantin ca constituind fapte penale prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal– escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, așa cum inculpatul Mandîș Ștefan Constantin, în perioada lunilor decembrie 2015 – august 2016, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul de ai transmite mijloacele bănești cet. Barbacari Victor Vasile, a.n.1954, locuitor al or. Cimișlia a primit prin intermediul transferurilor bancare de la cet. Xxx Valerii, a.n. 1972, locuitor al mun. Chișinău ce se află în Federația Rusă bani în suma de 2800 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova în perioada lunilor decembrie 2015 – august 2016 „1” dolar SUA fața de leul moldovenesc era de 18,34 lei, în suma de 51352 lei, pe care i-a însușit, pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială în suma totală de 51352, ce constituie 10,7 salarii medii lunare pe economie stabilite prin Hotărârea Guvernului RM nr. 974 din 04 decembrie 2014 și nr. 879 din 23 decembrie 2015.

Instanța de apel a constatat că, urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Instanța de apel a notat că, vinovăția inculpatului Mandîș Ștefan Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal s-a stabilit atât în cadrul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, cât și în cadrul examinării apelului, fiind dovedită prin probele anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, faptele lui conținând în întregime semnele calificative ale infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constatat că în acțiunile inculpatului Mandîș Ștefan sunt prezente toate elementele infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, apelantul a invocat în calitate de probe informația nr. 287 din 23 iunie 2017 eliberată de BC „Moldinconbank” SA și informația eliberată de BC „Banca de Finanțare și Comerț” SA care au fost precăutate de instanța de fond, fiind apreciat că probe noi prezentate nu au fost.

Instanța de apel a menționat că, cu toate că Mandiș Ștefan Constantin în cadrul urmăririi penale și în instanțele de judecată nu și-a recunoscut vina, instanța de apel în urma verificării probatoriului concluderă, că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale și prin prisma acestora instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Instanța de apel a considerat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Mandiș Ștefan în fapta adusă lui în învinuire, iar instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării, just stabilind vinovăția inculpatului Mandiș Ștefan în comiterea infracțiunii imputate prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, faptele incriminate inculpatului Mandiș Ștefan și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției inculpatului pe marginea învinuirii aduse, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Instanța de apel a constatat că, alegațiile reprezentantului inculpatului Mandiș Ștefan, avocatul Curtev Alexandr cu privire la faptul că partea acuzării nu a prezentat careva probe pertinente și concludente întru confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, se combat cu declarațiile părților vătămate Barbacari Victor și martorului Xxx care în coroborare cu celelalte probe anexate la speță contrazic argumentele părții apărării.

Instanța de apel a notat că, din declarațiile inculpatului date la urmărirea penală și în instanța de judecată, că acesta nu neagă că ar fi primit careva sume de bani de la Xxx, însă susține că ultimul ar fi returnat suma de bani împrumutată de la inculpat, adică 1000 dolari SUA sub 30 %, ceea ce constituie 1300 dolari SUA.

Instanța de apel a menționat că, aceste declarații nu sunt veridice deoarece acestea poartă un caracter declarativ, nu se confirmă prin alte probe. Din contra, prin probele cauzei aceste declarații sunt destinate prin ce se invocă concluzia că inculpatul a făcut aceste declarații cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Instanța de apel a notat că, martorul Xxx sub jurământ, în instanța de fond a declarat că banii i-a împrumutat de la Barbacari Victor și nu de la Mandiș Ștefan Constantin. Banii trimiși lui Mandiș Ștefan Constantin erau destinați pentru Barbacari Victor.

Instanța de apel a stabilit că, nu sunt careva dubii că aceste transferuri au fost efectuate de Xxx chiar dacă apărătorul inculpatului susține că nu sunt probe ce ar confirma acest fapt. Or, însuși inculpatul a recunoscut că a primit sume de bani prin transfer de la Xxx, mărimea cărora coincide cu sumele din transferurile anexate la materialele cauzei. Doar că inculpatul conform calculului total al transferurilor recepționate a primit de la Xxx mai mulți bani decât suma pe care susține că ar fi împrumutat-o xxxx de la el.

Instanța de apel a concluzionat că, solicitarea părții apărării referitor la achitarea inculpatului este nefondată, deoarece se bazează pe poziția inculpatului de negare a vinovăției, care contravine ansamblului probatoriu administrat și consideră că la caz, scopul legii penale de restabilire a echității sociale ce nu poate fi atins prin achitarea lui Mandiș Ștefan Constantin, or, infracțiunea săvârșită de acesta este o infracțiune comisă cu intenție în scop de cupiditate negându-se relațiile sociale cu privire la încredere și bună credință.

Instanța de apel a stabilit că, la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Mandiș Ștefan, instanța de fond a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de acesta face parte din categoria celor mai puțin grave art. 16 alin. (3) Cod penal, de personalitatea vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale acestui, etc.

Instanța de apel a constatat că, corectarea inculpatului Mandiș Ștefan, ca scop al legii penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reînțoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății, urmând a fi convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii, el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse, ceea ce în speță nu s-a stabilit.

Instanța de apel a notat că, la aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 800 u.c., echivalent al sumei de 40000 lei, este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat

a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Decizia instanței de apel din 28 ianuarie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a sentinței Judecătorei Cimișlia, sediul Central din 04 iulie 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2020 și pronunțarea unei noi hotărâri, privind achitarea inculpatului Mandiș Ștefan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

5.1. În argumentarea recursului, avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, a indicat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentul apelantului referitor la faptul că: potrivit art. 210 Cod Civil (în redacția anului 2002), trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat. Utilizarea mijloacelor tehnice la semnarea actului juridic este permisă în cazul și în modul stabilit de lege ori prin acordul părților;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentul apelantului referitor la faptul că, în perioada anilor 2015-2016, Mandiș Ștefan nu a primit de la Colnic Igor bani în suma de 2800 dolari SUA;

- pe parcursul judecării cauzei, de către partea acuzării n-au fost prezentate careva probe concludente și pertinente, prin care se demonstrează, că în perioada anilor 2015-2016 Mandiș Ștefan a primit de la Colnic Igor bani în suma de 2800 dolari SUA.

- nu s-a dovedit cu certitudine, că Mandiș Ștefan a comis infracțiunea incriminată. Hotărârea instanței de apel este bazată numai pe declarațiile părții vătămate și martorul Colnic Igor care nu au fost probate în modul stabilit și anume declarațiile părții vătămate și a martorului contravin celorlalte probe anexate la dosar.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, pe marginea recursului declarat, procurorul S. Crijanovschi, a depus referință invocând că instanța de apel a respectat

prevederile art. 414 Cod de procedură penală. În acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, iar în asemenea circumstanțe se constată inadmisibilitatea recursului ca fiind neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din argumentele aduse de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, referitor la temeiul de recurs, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul constată că, temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod procedură penală la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece decizia instanței de apel conține analiza amplă și obiectivă a probelor administrate, fiind dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

Colegiul penal, în urma examinării recursului, constată lipsa erorii grave de fapt, exprimată prin stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Totodată, raportat la criticile apărătorului, Colegiul reiterează că acesta se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că *careva probe incontestabile, precum că*

Mandîș Ștefan a săvârșit infracțiunea imputată, la dosar lipsesc cu desăvârșire și hotărârea instanței de apel este bazată numai pe declarațiile părții vătămate și martorului Colnic Igor care nu au fost probate în modul stabilit. Or, instanțele de fond, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect au încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin.(1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților care a produs daune considerabile.

Astfel, la caz, instanța de apel reieșind din analiza textuală a rechizitoriului cât și a sentinței primei instanțe, și-a argumentat soluția potrivit căreia Mandîș Ștefan a comis infracțiunea imputată.

Instanța de recurs apreciază critic alegațiile avocatului Alexandr Curtev privind nevinovăția inculpatului Mandîș Ștefan, or, instanțele de fond au stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat.

În acest context, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii menționate mai sus, atât instanța de apel, nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentință în partea stabilirii vinovăției inculpatului la faptele prejudiciabile imputate lui. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*), din care

motiv, Colegiul va respinge ca nefondate alegațiile apărătorului Alexandr Curtev în numele inculpatului Mandîș Ștefan, invocate în acest sens, precum că instanțele nu au motivat și nu a respins motivele și temeiurile invocate de către partea apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiuri invocate de către avocat, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare, pretinsele erori invocate de recurent, având un caracter declarativ și nefondat, alegațiile acestuia nu au putut justifica necesitatea casării deciziei atacate întrucât soluția instanței de apel este legală și întemeiată, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Mandîș Ștefan xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda